

סימן כט, סעיף כ: לפי שצריך האדם לצאת ידי הבריות כדרך שהוא צריך לצאת ידי המקום ברוך הוא.

אמר לי אאמו"ר זצ"ל: כשאתה בא לבקר בביתו של אדם, עליך להקפיד על לבושך שיהיה מסודר יפה. וכשאתה שולח מכתב, הזהר להדביק את הבולים כראוי.

וסיפר אאמו"ר מעשה בגביר אחד ממאטמערסדארף שבא לעיר אחרת בענין שידוך לבנו, ולא היה בגדו מכופתר כראוי. אמרו: כאב כן בנו. ולא הסכימו לשידוך.

סיפר הרב עקיבא בריליאנט, תלמיד ישיבתנו, שליט"א: פעם אחת בקרתי את האדמו"ר מסדיגורה זצ"ל בביתו בתל-אביב. הגיע מכתב. אמר לי האדמו"ר: מהדבקת הבולים רואים שאין השולח אדם מסודר.

אמר המו"ל: סיפר לי הרה"ח ר' אברהם ברח"צ אייונבך שליט"א (ד' במרחשון תשל"ד): פעם אחת בא אלי אדם אחד וביקשני לומר קדיש לעילוי נשמתו לאחר אריו"ש, ובשכר זה יתן לי ארבע לירות. הלכתי לשאול עצה מאבי. אמר לי: לא תסכים לזה אלא בתנאי שיתן לך את הכסף מיד, שאם לא כן יראה הדבר כאילו אתה מחכה למותו. אבל אם ישלם לך מראש,

לה אוכל לשבעה ימים. כעבור ימים מספר הכניסה גם תרנגול לאותו הלול, באה התרנגולת בטענה לתרנגול: האוכל המונח כאן לא הוכן אלא בשבילי, ועתה באת לגזול את מזוני. השיב לה התרנגול: אל תדאגי, כשאני אקרא קריאת הגבר אקרא גם בשבילך, וכשיביאו לי אוכל יביאו גם לך.

לא עברו ימים מועטים והרב החדש בא לראשי הקהל וביקש להוסיף לו על שכרו, שאין בו די מחיתו. אמרו לו: ומה יאמר הרב הקודם? אמר להם: וכי סבורים אתם שרק למעני אני דורש? אני מוען גם לרב הקודם, שאין לו די מחסורו. הלכו ראשי הקהל והוסיפו לשני הרבנים על משכורתם. בא אחד מראשי הקהל אצל הרב הקודם ואמר לו: כבר קרא הגבר [דער האן האט שוין געקרייט].

אמר המו"ל: סיפר לי איש אחד, שדברו נכבדות בבתו עם נכדו של אדמו"ר פלוני, ולפנים היה לאביו סכסוך עם אותו אדמו"ר, לא ידע מה לעשות. הלך לשאול עצה מאדמו"ר ר' ישראל אלטר מגור זצ"ל וסיפר לו שמציעים לבתו שני שידוכים ואחד מהם עם אותו אדמו"ר, שלפנים היה מסוכסך עם אביו. קם האדמו"ר מגור מכסאו ואמר לו: הרי מציעים לך שידוך אחר.